

and methodological aspects] (Dissertation Abstract, Kyiv).

7. Matvieieva, L. L. (2005). Kulturolohia: Kurs leksii [Culture Studies: Lectures course]. Kyiv: Lybid.
8. Turkot, T. I. Pedahohika vyshchoi shkoly [Pedagogy of higher education]. Kyiv: Kondor.
9. Hicks, D. (2001). Mixed ability classrooms. Inozemni Movy, 2, 28–29.

Мацько Дмитро Сергійович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології Луганського національного університету імені Тараса Шевченка

Мацько Дмитрій Сергеевич, кандидат педагогических наук, доцент, доцент кафедры английской филологии Луганского национального университета имени Тараса Шевченко

Dmytro Matsko, Associate Professor, English Philology Department, Luhansk Taras Shevchenko National University, PhD in Education, Associate Professor

УДК: 37.048.4:373.5:374

В. Мацуський, А. В. Корнієнко, м. Київ

ЗАСТОСУВАННЯ АКсіОЛОГіЧНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ПОЗАШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

У статті розкрито проблему застосування аксіологічного підходу в навчально-виховному процесі позашкільного навчального закладу. Наголошено, що аксіологічний підхід є ефективним засобом удосконалення навчального змісту і методик, які б сприяли формуванню у вихованців цінностей як способів самопізнання та самореалізації у різних видах творчої діяльності. Представлено авторські навчальні програми для позашкільної освіти, які забезпечують ефективне вирішення проблеми формування патріотизму як цінності у гуртках декоративно-ужиткового мистецтва позашкільних навчальних закладів.

Ключові слова: аксіологічний підхід, цінність, патріотизм, гуртки, позашкільний навчальний заклад.

Система позашкільної освіти України наразі перебуває на важливому етапі розвитку, переходу до якіснішого стану, що вимагає удосконалення науково-методичного забезпечення діяльності позашкільного навчального закладу: змісту поза-

шкільної освіти, його регламентації та обґрунтування на нових наукових засадах.

Одним із перспективних підходів у педагогічній науці є аксіологічний підхід. Водночас, актуалізується питання розроблення сучасних виховних технологій, спрямованих на формування ціннісної сфери вихованця, адекватних специфіці цієї ланки освіти. Відтак, увагу позашкільних навчальних закладів необхідно зосередити на навчальному змісті і методиках, які б сприяли формуванню цінностей як способів самопізнання та самореалізації у різних видах творчої діяльності та в найголовнішому з них – творінні особистістю самої себе.

Мета статті полягає в обґрунтуванні застосування аксіологічного підходу в навчально-виховному процесі позашкільних навчальних закладів.

На різних історичних етапах розвитку людства окремі аспекти ціннісної проблематики були в центрі уваги таких відомих педагогів, як Я. Коменський, Й. Песталоцці, А. Макаренко, В. Сухомлинський. Дослідженням цінностей як педагогічної проблеми займалися також представники філософсько-психологічної гуманістичної концепції, біля витоків якої стояли А. Маслоу і К. Роджерс.

Аналіз наукової літератури свідчить, що проблема організації педагогічного процесу на аксіологічних засадах належить до актуальних проблем сучасної педагогіки. Різні аспекти вказаної проблеми розкрито у працях багатьох науковців. Так, специфіку педагогічного процесу як цілісної системи з'ясовано в наукових працях П. Блонського, О. Музиченка, С. Шацького, Ю. Бабанського, Т. Ільїної, Г. Костюка, В. Краєвського, Н. Мойсеюк, Ф. Корольова, А. Куракіна, В. Лозової, Л. Новикової, І. Підласого, Ю. Сокольникова, В. Ягупова та інших.

Теоретико-методологічні основи ціннісної проблематики в царині освіти розкрито в наукових наробках І. Беґа, Т. Бутківської, Л. Ваховського, М. Євтуха, І. Зязюна, В. Кременя, С. Ніколаєнка, В. Огнев'юка, З. Равкіна, О. Савченко, О. Сухомлинської, В. Ткаченка. Ціннісно-сміслова сфера особистості дослідженнях Г. Андреевої, І. Беґа, В. Зінченка, В. Москаленко, К. Платонова, Е. Помиткіна, Е. Фромма трактується як вершина структури особистості і вищий рівень

її соціальної діяльності. Визначено, що ціннісні ставлення особистості ґрунтуються на гуманістичних принципах і виконують роль регулятора у відносинах між особистістю й оточенням (І. Бех, К. Журба, Ж. Омельченко, Н. Полтавська, О. Столяренко, К. Чорна).

Виховний потенціал позашкільної освіти у формуванні цінностей в учнів розкривається в працях В. Белової, О. Биковської, С. Білоус, В. Вербицького, А. Корнієнко, Д. Лебедева, О. Липецького, О. Литовченко, Л. Ляшко, В. Мацулевич, В. Мачуського, Г. Пустовіта, Т. Суценко, Л. Тихенко та інших. Розробкою окремих аспектів позашкільної роботи займалися і займаються такі дослідники в галузі педагогіки, як Ю. Алієв, А. Болгарський, В. Бриліна, Л. Горюнова, Ф. Соломоник, Г. Шостак (музично-естетичне виховання), І. Єрошенко, О. Карпенко (культурно-виховна діяльність), В. Оржеховська, В. Полукаров, Г. Фролова, В. Шахрай (клубна та гурткова робота у позашкільних закладах).

У результаті аналізу проблеми нами встановлено, що в сучасних умовах розвитку позашкільної освіти важливими і необхідними є розроблення і впровадження нових підходів, які сприятимуть підвищенню її якості і забезпеченню доступності. Серед них важлива роль належить аксіологічному підходу. Аксіологічний підхід дає можливість під час вивчення різноманітних педагогічних явищ і процесів визначати стратегії їх подальшого розвитку з позиції уведення певних ціннісних орієнтирів. Це дозволяє науково обґрунтувати зміст, форми і методи навчання та виховання у позашкільних навчальних закладах.

Нами уточнено сутність поняття “ціннісні орієнтири” навчально-виховного процесу, котрі ми розглядаємо як актуальні і перспективні цілі, плановані результати освіти, що вирішальною мірою визначають зміст і методику освітнього процесу в позашкільних навчальних закладах, а отже, і процесу його інноваційного вдосконалення.

Встановлено, що нині одним із основних ціннісних орієнтирів у позашкільній освіті є виховання патріотизму у дітей та учнівської молоді. Саме тому на патріотизмі як цінності ми сконцентрували свої зусилля.

За визначенням академіка І. Беха, патріотизм – це безумовне і високосмислове почуття-цінність, яке характеризує

ставлення особистості до народу, Батьківщини, держави та до самої себе [2].

У процесі дослідження визначено компоненти патріотизму як цінності: когнітивний, емоційно-ціннісний, компонент довільної спонуки (рефлексивний), практично-діяльнісний (таблиця 1).

Таблиця 1

Компоненти, критерії і показники рівня сформованості патріотизму у вихованців позашкільних навчальних закладів

Компоненти	Критерії	Показники
Когнітивний компонент	Сукупність знань, що презентують патріотизм	1) знання змісту та складових поняття “патріотизм”, держава, народ; 2) усвідомлення Батьківщини (великої і малої) як безумовної цінності; 3) знання рідної мови, історії національної спільноти, народних звичаїв, традицій, обрядів, мистецтва.
Емоційно-ціннісний компонент	Емоційно-ціннісне сприйняття Батьківщини, держави, народу, культури і себе самого	1) любов і повага до держави, державних символів; 2) ціннісне ставлення до себе, як представника своєї держави, почуття власної гідності; 3) почуття приналежності себе до української нації.
Компонент довільної спонуки	Сформована увага вихованця до самого себе	1) схильність до самоосягнення; 2) цілеспрямованість, рішучість, наполегливість, стійкість; 3) наявність вольових якостей для реалізації патріотичних переконань.
Практично-діяльнісний	Діяльнісна відданість Батьківщині	1) участь у суспільно-громадській діяльності, волонтерському русі; 2) повага до культурних цінностей нації та сприяння їх відродженню; 3) вияв толерантного ставлення до інших культур та їх представників.

Визначено рівні сформованості патріотизму як цінності (високий, середній, низький).

Високий рівень притаманний вихованцям, у яких розуміння патріотизму можна схарактеризувати, як особливе, тобто безумовне і високосмислове почуття-цінність, яке розкриває ставлення особистості до народу, Батьківщини, держави та до самого себе. У них існує розуміння найважливіших принципів, властивостей держави, що виділяють її серед інших політичних інститутів, наявні знання функцій держави. Мають глибокі знання історії і культури своєї нації, етносу, завжди готові до спілкування, дружби, добрих взаємин з представниками інших націй при збереженні власної ідентичності; їм притаманне почуття національної гордості за приналежність до українського народу; вони беруть активну участь у масових заходах, присвячених відродженню культурних цінностей держави, дотримуються народних традицій, звичаїв, обрядів у повсякденному житті. Спостерігається наявність вольових якостей для реалізації патріотичних переконань, цілеспрямованість, рішучість, наполегливість.

Середній рівень свідчить про розуміння вихованцями патріотизму як готовності діяти в інтересах вітчизни та постати на її захист у разі необхідності. Водночас, у них не повне розуміння поняття держави. В більшості воно обмежується тим, що це особлива форма організації суспільства з визначеною територією, економікою, політичною владою. Спостерігаються поверхові знання історії і культури своєї нації, етносу. Цінності культури вивчаються за необхідністю, переважно тільки на заняттях. Не проявляється активність на масових заходах. Ідентифікація себе з українським народом існує, але на тлі почуття національної меншовартості, неповноцінності. Цим вихованцям притаманна обережність і недовіра у ставленні до представників інших етносів, вони не впевнені в собі, для прийняття будь-яких рішень потребують поради і підтримки інших людей.

Низький рівень притаманний тим вихованцям, які розуміють патріотизм як почуття, змістом якого є любов до Батьківщини. Так само вузьким є розуміння поняття держави. Обмежене тим, що це територія з чіткими кордонами та населенням певної національності. Знання національної історії і культури поверхневі або зовсім відсутні, бо діти не виявляють зацікавленості у їх вивченні, не вбачають сенсу у відродженні культурних цінностей, завжди відмовляються від участі у

масових заходах, присвячених вивченню народних традицій та обрядів. У них відсутнє почуття національної гідності, розвинене почуття національної меншовартості; їм властиве штучне ізолювання себе від спілкування з представниками інших націй, у стосунках, з якими виявляється неповага. Відсутня наявність вольових якостей для реалізації патріотичних переконань, готовність діяти в інтересах вітчизни та постати на її захист у разі необхідності.

Показники кожного рівня визначалися за допомогою відповідного діагностичного інструментарію: переліку термінальних цінностей за методикою М. Рокича, модифікованої методики М. Лапіна, анкети “Соціальні та особистісні цінності вихованців ПНЗ” (для старших підлітків, старшокласників); методики оцінювання рівня сформованості етнічної цінності у вихованців (на основі методик А. Березіна, Р. Берези, В. Борисова, П. Щербаня), анкети “Естетичні цінності учнів”.

Досліджуючи стан проблеми у практиці, було проведено відповідне опитування. За його результатами встановлено, що нині загальний стан сформованості патріотизму як цінності у вихованців позашкільних навчальних закладів, що входили в коло генеральної сукупності, задовільний, оскільки 43,3% опитаних за розробленою нами методикою виявили середній рівень заданої якості, 30,4% – високий, а 26,3% – низький рівень, що пояснюється недосконалістю використовуваної системи і методів виховання.

Тому, з метою виховання патріотизму як провідної цінності, нами було розроблено наскрізну програму для позашкільної освіти “Виховуємо патріота”, що може реалізуватися в усіх гуртках позашкільних навчальних закладів та спрямована на вихованців будь-якого віку.

Мета програми – виховання патріотично свідомої особистості, з високим рівнем толерантності до інших культур і народів.

Основні завдання:

- виховання шанобливого ставлення до культури, історії своєї нації, визнання духовної єдності поколінь та спільності культурної спадщини, родини, мови;
- сприяння творчому, інтелектуальному, духовному здоров'ю;

- формування толерантного ставлення до інших культур і народів, активне запобігання формуванню та виявленню деструктивного націоналізму, шовінізму;
- формування соціальної активності особистості, готовності її до участі в процесах державотворення, здатності до самостійного життєвого вибору на основі гуманістичних цінностей.

Наскрізна програма “Виховуємо патріота” розрахована на 36 годин навчання.

Згідно з розробленою структурою навчального плану, програма передбачає реалізацію виховних завдань за розділами:

Розділ I. Утвердження в свідомості вихованців власної національної гідності, гордості за свій народ, виховання поваги до його історії; формування розуміння потреби етнонаціональної згуртованості, єдності світового українства; вироблення розуміння громадянського обов’язку, героїчних сторінок українського народу, його Збройних Сил.

Розділ II. Виховання толерантного відношення до своєї та культури та інших народів, історії свого краю; формування почуття гордості за роль свого міста (села) в історичних і культурних процесах народо- і націєтворення; розуміння того, що ставлення до національної культури є основним критерієм моралі людини.

Розділ III. Формування відчуття відповідальності за природу як національну і загальнолюдську цінність, основу життя на землі; формування прагнення до пізнання навколишньої природи; формування основ естетичного сприймання та емоційного ставлення до прекрасного у навколишній дійсності, природі і стосунках між людьми.

Розділ IV. Формування усвідомлення учнями ролі здорового способу життя у гармонійному розвитку особистості; свідомого ставлення до зміцнення свого здоров’я як однієї з цінностей життя; вивчення та усвідомлення українських народних традицій, обрядів, звичаїв, ігор та забав, що передбачають загартування тіла та спонукають до здорового способу життя.

Розділ V. Виховання глибокої поваги і бережливого ставлення до усної народної творчості та мистецтва; виховання поваги до національних надбань, історії українського народу через систему символів; формування відчуття власної гордості за приналежність до своєї нації, вміння мислити на основі

образів національної культури, спрямовувати свої дії та вчинки відповідно до національних інтересів; створення умов для формування власної позиції у ставленні до національних цінностей.

Розділ VI. Виховання на традиціях української родинно-побутової культури, традиційне розуміння українцями краси і затишку оформленої хати, домівки; формування переконання, що лише через збереження і примноження своєї національної культури можна глибше зрозуміти культури інших народів; виховання почуття гордості за внесок національної культури України до культури людства.

Наскрізна навчальна програма “Виховуємо патріота” може бути використана в повному обсязі або за скороченим варіантом. Керівники різних типів гуртків, секцій, творчих об’єднань учнів позашкільних навчальних закладів різних типів можуть її використовувати як додаткову наскрізну програму або окремими розділами посилити свої навчальні програми.

З метою формування цінності патріотизму у вихованців гуртків декоративно-ужиткового мистецтва було розроблено ряд нових оригінальних навчальних програм для позашкільних навчальних закладів: “Витинанка”; “Народні ремесла України”; “Плетіння та аплікація соломкою”; “Кераміка”, зміст яких спрямовано на формування патріотизму, інтересу до народної творчості, традицій і звичаїв рідного краю, формування етнічних цінностей у вихованців позашкільних навчальних закладів.

З метою виявлення особливостей впливу розроблених навчальних програм для позашкільної освіти, присвячених вихованню патріотизму в учнів, нами було розроблено відповідні анкети. Для проведення масового експерименту з апробації розроблених програм було також розроблено форми звітності для педагогів позашкільних навчальних закладів, які використовували в своїй роботі експериментальні навчальні програми.

Відповідаючи на питання анкети, педагоги позашкільних навчальних закладів виступали у ролі експертів. З огляду на різний рівень підготовки педагогів, ми поділили їх на дві групи: експерти з вищою освітою і стажем роботи більш 5 років, експерти у вищою освітою і стажем роботи менше 5 років. Так, відповідно до експертної оцінки, 84% педагогів, що брали участь у реалізації експериментальних програм, оцінили їх позитивно, 16% – дали негативну оцінку; 20% педагогів стверджували, що успішно виховувати патріотизм як цінність можна за умови виконання всіх пунктів експериментальних

навчальних програм, 56% – при виконанні більшості пунктів, інші 8% відповіли негативно і 34% взагалі не відповіли на це запитання.

У процесі експертного оцінювання педагоги позашкільних навчальних закладів подавали інформацію про стан засвоєння змісту тем, про те, які теми варто скоротити за обсягом, а які розширити, на які збільшити або зменшити кількість навчальних годин.

Як бачимо з таблиці 2, всі без виключення оцінки експертів вище середнього значення. Порівнюючи експертні оцінки керівників гуртків і методистів позашкільних навчальних закладів, відмічаємо однаково позитивно оцінений зміст навчальних програм.

Таблиця 2.

**Результати експертного оцінювання змісту
навчальних програм для позашкільної освіти
з виховання патріотизму в учнів**

№ п/п	Характеристики експертної оцінки	Середнє значення оцінки		
		Позитивна відповідь (доцільність, достатність, відсутність труднощів, значимість)	Середнє значення (незначні труднощі, не повна достатність)	Негативна відповідь
1	Доцільність використання розробленої програми	59	3	-
2	Передбачення програмою можливості формування сукупності знань, що презентують патріотизм	41	16	5
3	Передбачення програмою емоційно-ціннісного сприйняття Батьківщини, держави, народу, культури і своєї особистості	53	9	-
4	Передбачення програмою формування уваги вихованця до самого себе	61	1	-
5	Передбачення програмою можливості формування діяльнійшої відданості Батьківщині	62	-	-
6	У якій мірі взяті до уваги вікові особливості учнів	60	2	-

Аналіз результатів проведеного експерименту засвідчив, що рівень сформованості патріотизму у вихованців позашкільних навчальних закладів в кінці експерименту став переважно вищим. Відтак в експериментальній групі, порівняно з контрольною, на 0,6 % збільшився високий рівень, на 2,5% підвищився середній, а низький рівень зменшився на 1,9 %. За емоційно-ціннісним компонентом рівень сформованості даної якості в експериментальній групі, порівняно з контрольною, має такі показники: високий і середній рівні відповідно збільшилися на 0,3%, низький рівень знизився на 0,6%.

Аналіз результатів рівня сформованості даної якості за практично-діяльним компонентом засвідчив, що отримані дані експериментальної групи мають перевагу над показниками контрольної групи: різниця в даних високого рівня експериментальної групи на початку і в кінці формувального експерименту складає + 7,4%; середнього рівня – + 7,6%; низького – 15,0%.

Література

1. Бех І. Д. Програма патріотичного виховання дітей та учнівської молоді / І. Бех, К. Чорна. Київ. – 2014. – 29 с.
2. Бех І. Д. Духовні цінності в розвитку особистості / Іван Дмитрович Бех // Педагогіка і психологія. – № 1. – 1997. – 124 с.
3. Гершунский Б. С. Педагогическая прогностика: Методология, теория и практика / Б. С. Гершунский. – Київ. Вища школа, 1986. – 200 с.
4. Етнокультурне виховання учнів засобами декоративно-ужиткового мистецтва в умовах позашкільного навчального закладу: метод. посіб. / [І. Д. Бровко, А. В. Корнієнко, В. В. Мачуський та інші]; за ред. А. В. Корнієнко. – Д. : Надруковано ПП Дрига Т.В., 2016. – 236 с.
5. Кыверялг А. А. Методы исследования в профессиональной педагогике / А. А. Кыверялг. – Таллин, Валгус, 1980. – 334 с.
6. Мачуський В. В. Теоретичний аналіз поняття особистісної цінності / В. В. Мачуський // Позашкільна освіта у розвитку держави [збірник методичних матеріалів ; за заг. ред. В. В. Вербицького] – Київ, НЕНЦ, 2015. – С. 95-99.

В. В. Мачусский, А. В. Корниенко

Применение аксиологического подхода в учебно-воспитательном процессе внешкольных учебных заведений

Институт проблем воспитания Национальной академии педагогических наук Украины (9 ул. Берлинского, Киев, Украина)

В статье раскрыто проблему применения аксиологического подхода в учебно-воспитательном процессе внешкольного учебного заведения. Отмечено, что аксиологический подход является эффективным средством совершенствования учебного содержания и методик, способствующих формированию у воспитанников ценностей как способов самопознания и самореализации в различных видах творческой деятельности. Представлены авторские учебные программы для внешкольного образования, обеспечивающие эффективное решение проблемы формирования патриотизма как ценности в кружках декоративно-прикладного искусства внешкольных учебных заведений.

Ключевые слова: аксиологический подход, ценность, патриотизм, кружки, внешкольное учебное заведение.

V.V. Machuskyi, A. V. Korniienko

Implementation of Axiological Approach in Educational Process of Out-of-School Educational Institutions

Institute of Problems on Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine (9 Berlynskooho Str., Kyiv, Ukraine)

The article deals with the problem of implementation of axiological approach in the educational process of an out-of-school educational institution. The author emphasizes that axiological approach is the most effective means to improve the educational content and methods. They, in turn, contribute to the formation of students' values as ways of self-knowledge and self-realization in various types of creative activity. The author's educational programs for out-of-school education provide an efficient solution to the problem of the formation of patriotism as a value in the clubs of decorative and applied art of out-of-school educational institutions.

Keywords: axiological approach, value, patriotism, clubs, out-of-school educational institution.

References

1. Bekh, I. D., & Chorna, K. (2014). Prohrama patriotychnoho vykhovannia ditei ta uchnivskoi molodi [Program of patriotic

- education of children and youth]. Kyiv.
2. Bekh, I. D. (1997). *Dukhovni tsinnosti v rozvytku osobystosti* [Spiritual values in the development of personality]. *Pedahohika i Psykhohohiia*, 1.
 3. Gershunskii, B. S. (1986). *Pedagogicheskaiia prognostika: Metodologiia, teoriia i praktika* [Pedagogical prognostics: Methodology, theory and practice]. Kyiv: Vyshcha shkola.
 4. Korniienko, A. V. (Ed.). (2016). *Etnokulturne vykhovannia uchniv zasobamy dekoratyvno-uzhytkovoho mystetstva v umovakh pozashkilnoho navchalnoho zakladu* [Ethno-cultural education of students by means of decorative and applied arts in the conditions of out-of-school educational institution]. Dnepr: Nadrukovano PP Dryha T.V.
 5. Kyverialg, A. A. (1980). *Metody issledovaniia v professionalnoi pedagogike* [Research methods in professional pedagogy]. Tallin: Valgus.
 6. Machuskyi, V. V. (2015). *Teoretychnyi analiz poniattia osobystisni tsinnosti* [Theoretical analysis of the concept of personal values]. In V. V. Verbytskyi (Ed.), *Pozashkilna osvita u rozvytku derzhavy* (pp. 95-99). Kyiv: NENTs.

Мачуський Валерій Віталійович, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, завідувач лабораторії позашкільної освіти Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України.

Мачусский Валерий Витальевич, кандидат педагогических наук, старший научный сотрудник, заведующий лабораторией внешкольного образования Института проблем воспитания Национальной академии педагогических наук Украины

Valerii Machuskyi, Head of Laboratory of Out-of-School Education of the Institute of Problems on Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, PhD in Pedagogics, Senior Researcher

Корнієнко Анна Володимирівна, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник лабораторії позашкільної освіти Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України

Корниенко Анна Владимировна, кандидат педагогических наук, старший научный сотрудник, старший научный сотрудник лаборатории внешкольного образования Института проблем воспитания Национальной академии педагогических наук Украины

Anna Korniienko, Senior Researcher of Laboratory of Out-of-School Education of the Institute of Problems on Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, PhD in Pedagogics, Senior Researcher

УДК 378.147:7.046.1:111.852

Є. В. Миропольська, м. Київ

ВИХОВНИЙ АСПЕКТ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ “МІФОЛОГІЯ ЯК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРИ”

Стаття присвячена деяким питанням методики навчання нового курсу “Міфологія як феномен культури”, що викладається в Національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. Висвітлено питання ролі міфології як явища культури і стратегії ефективного виховного розгортання матеріалу перед студентами шляхом акцентування низки міфологем.

Ключові слова: міфологія, архетип, міфологеми, навчальний курс, роль міфології, культура.

Новий навчальний курс “Міфологія як феномен культури”, запропонований студентам театральних вищих навчальних закладів, охоплює питання міфології Стародавньої Греції і Риму, Стародавнього Єгипту, особливостей шумерських, індійських, китайських, кельтських та германських, східнослов'янських переказів. Окрім історично-змістового модуля, передбачаємо ознайомлення студентів з деякими питаннями з теорії міфології (основні категорії міфів, генезис міфу від античності до романтизму, дослідження міфу в ХІХ–ХХ ст., логіка міфу, його герої тощо).

Оскільки первісним матеріалом для європейського мистецтва стали давньогрецькі міфи, підґрунтям яких був естетичний потяг і світовідчуття давніх греків, притаманні їм почуття ритму, міри, гармонії, то “левова частка” часу припадає саме на них.

Мета статті – виокремити виховні аспекти курсу “Міфологія як феномен культури”, що викладається в Національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, як засадничого у розвитку культури людини.

Визначальним принципом міфологічного світогляду було сприймання світу єдиним і цілісно-синкретичним. Його рисами є олюднення природи, антропоморфізм, сприйняття